

Nr 409.

Av herrar **Lundgren** och **Bergh**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1952/53 m. m.*

I proposition nr 120 ang. vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel har Kungl. Maj:t även framlagt förslag angående lönegradsplacering för förvaltare i kassatjänst.

Den 1 juni 1947 blevo samtliga förvaltare i kassatjänst vid infanteriet utnämnda till kassachefer och den 1 juli samma år samtliga övriga inom armén och flygvapnet. Vid flottan och kustartilleriet skedde omorganisationen i stort åren 1947—1948.

I och med det förvaltarna i kassatjänst blevo kassachefer och därmed även direkt föredragande i dessa ärenden, ha de fått helt andra befogenheter och annat ansvar än vad som tillkommer förvaltare i allmänhet. Någon ändring av vederbörandes löneställning genomfördes dock icke samtidigt med organisationsförändringen.

I proposition nr 281 till 1947 års riksdag behandlades frågan om kassachefernas löneställning, men finansministern inskränkte sig till att föreslå ytterligare en lönegrad, Ma 8, för vissa förvaltare men lämnade frågan öppen vilka förvaltare som skulle hänföras till denna nya lönegrad.

I samband med anslagsäskandena för budgetåret 1948/49 föreslog försvarets civilförvaltning under erinran om den 1947 beslutade omorganisationen av kassaväsendet inom försvaret att samtliga kassachefer skulle hänföras till Ma 8. I proposition nr 209 till 1948 års riksdag framhöll försvarsministern att han ansåg det nödvändigt att i ett sammanhang pröva frågan om löneställningen för samtliga förvaltarkategorier inom försvaret innan ändring vidtoges beträffande lönegradsplacering för förvaltare i kassatjänst. Han sade sig hava för avsikt att föranstalta om särskild utredning i denna fråga.

I motion nr I: 270 till 1949 års riksdag föreslogs att kassacheferna vid försvaret måtte placeras i lönegrad Ma 8 samt att beslutet måtte givas retroaktiv verkan fr. o. m. den 1/6 resp. den 1/7 1947.

Statsutskottet uttalade bl. a. följande i utlåtande nr 155:

»Med hänsyn till den ogynnsamma ställning i lönehänseende förvaltarna i kassatjänst enligt utskottets mening onekligen intaga i förhållande till vissa andra jämförbara personalkategorier är det beklagligt att den av departementschefen förutskickade utredningen ännu icke kunnat verkstäl-

las. Utskottet förutsätter emellertid att utredningen, som enligt vad utskottet inhämtat i dagarna igångsattes, bedrivs med sådan takt att resultatet av densamma skall kunna föreläggas nästa års riksdag.»

Trots riksdagens bestämda uttalande — statsutskottets utlåtande godkändes av riksdagen — förelades emellertid icke något förslag till ändrad löneställning för kassacheferna vare sig 1950 eller 1951 års riksdag. Vid 1951 års riksdag framlades emellertid Kungl. Maj:ts förslag rörande ändrad lönegradsplacering för viss maskinistpersonal, enligt vilket förslag viss personal placerades i Ma 8. Enskilda motionärer framlade förslag till 1951 års riksdag att förvaltare i kassatjänst skola placeras i lönegrad Ma 8.

Statsutskottet skrev i sitt av riksdagen godkända utlåtande bl. a. följande:

»Utskottet vill i anslutning till sistnämnda motioner erinra om att utskottet redan vid sitt av 1949 års riksdag godkända utlåtande nr 155 uttalade sig för att förvaltare i kassatjänst skulle beredas förbättrad löneställning. I nämnda utlåtande anförde utskottet att det med hänsyn till den ogynnsamma ställning i lönehänseende dessa förvaltare enligt utskottets mening onekligen intogo i förhållande till vissa andra jämförbara personalkategorier var beklagligt att en av departementschefen tidigare förutskickad utredning beträffande löneställningsfrågan för försvarets förvaltare ännu icke kunnat verkställas. Utskottet förutsatte emellertid att utredningen i fråga, som sedermera igångsattes genom 1949 års tjänsteförteckningskommitté, skulle bedrivas i sådan takt att resultatet av densamma kunde föreläggas 1950 års riksdag. Utskottet finner det med hänsyn till vad sålunda förekommit anmärkningsvärt, att icke ens till innevarande års riksdag förslag kunnat framläggas i denna löneställningsfråga, särskilt som förslag nu framlagts om att hänföra vissa andra förvaltningskategorier till lönegraden Ma 8. Enligt vad utskottet inhämtat torde tjänsteförteckningskommittén hösten innevarande år kunna avlämna slutligt förslag beträffande försvarets förvaltare. Med hänsyn härtill torde de motionsvis gjorda yrkandena om bättre löneställning m. m. för försvarets kassaförvaltare icke nu böra bifallas. Emellertid förväntar utskottet med bestämdhet att förslag beträffande kassaförvaltarnas lönegradsplacering föreläggas 1952 års riksdag.»

Av den nu lämnade redogörelsen framgår alltså, att lösningen av dessa förvaltares lönefråga trots riksdagens uttalanden vid flera tillfällen blivit fördröjd på ett anmärkningsvärt sätt. Under sådana omständigheter tala starka skäl för att denna lönereglering göres retroaktiv. Sådan retroaktiv lönereglering har genomförts under senare år i vissa fall. Viktigare än en retroaktiv lönereglering är dock, att de kassachefer vilka hunnit avgå från sin tjänst under den tid, som frågan varit under utredning, beredas den högre pension, som kommer efter löneregleringens genomförande avgående förvaltare till del. Dessa ha sedan 1947 varit kassachefer med det ansvar

och mycket stora och krävande arbete, som därmed följa, och bära rimligen beredas någon ersättning för detta merarbete.

På grund av det sålunda anförda få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att även pensionsavgångna förvaltare i kassatjänst måtte få räkna pension i lönegrad Ma 8 från och med den 1 juli 1947 eller den senare tidpunkt, då vederbörande tillträtt beställningen i fråga, samt att denna rätt skall tillkomma även avlidna kassachefers efterlevande.

Stockholm den 2 april 1952.

P. G. Lundgren.

Ragnar Bergh.
